משחית טנקים חדש בצבא אוסטריה

לפי חוזה־השלום שנחתם בשנת 1955 בין אוסטריה למעצמות הכיבוש (ששלטו בה מ־אז תום מלחמת־העולם השניה), הותר לה להקים צבא, בהגבלות מסויימות, ובהן ה־איסור להשתמש בטילים מונחים מכל הסו־גים. עובדה זו אילצה את אוסטריה להש־תמש בתכנון הגנתה בטנקים בתוך היעדים, במקום לחזק את מערכי־ההגנה בטילים נ"ט, כנהוג במרבית צבאות העולם. על־מנת ל־שחרר את טנקי־המערכה מכעולות ההגנה כדי שניתן יהיה להפעילם בהתקפה — הוח־לט לגשת לייצור משחית־טנקים.

משחית־הטנקים נבנה על־ידי שינוי קטן ב־מרכב הנגמ"ש „זאורר 4K", המשרת את ה־חרמ"ש האוסטרי, ושדגמים שונים שלו משמ־שים כרכב־פיקוד־וסיור, נושא־מרגמה ורכב־לפינוי־נפגעים.

חיזוק* מרכב זה והארכתו איפשרו להרכיב עליו צריח קל יחסית. הצריח שנבחר היה צריח הטנק הצרפתי „אמק"ס 13", בעל תו־תח משופר של 105 מ"מ, הנטען אוטומטית. תותח זה מצטיין בקצב־אש מהיר, ומנגנון־הטעינה המשופר שלו חוסך את תפקיד ה־טען. חסרונו של התותח הוא, שלאחר ידי 12 פגזים הנמצאים בשני התופים, יש „להפ־סיק את המלחמה" ולבצע „מלא מחדש". מקלע 0.3 ומדוכות לרימוני־עשן משלימים את חימוש משחית־הטנקים. מהירות־הלוע של התותח נמוכה יחסית, כ־800 מטר/שניה, ועל כן דיוקו אינו רב. על קושי זה מקוים האוסטרים להתגבר על־ידי הרכבת מד־טווח אלקטרוני מדגם „לייזר", הנמצא מזה כ־10 שנים בפיתוח בארה"ב, ובקרוב יוחל, כפי הנראה, בייצורו הסדרתי.

האוסטרים מתכננים להפעיל את משחית־ה־טנקים החדש ברמות שונות: כמחלקת מש־חיתי־טנקים בגדוד חרמ"ש, כפלוגת משחי־תי־טנקים בחטיבת חרמ"ש, או כגדוד בדי־ביזיה ממוכנת.

לסיכום — אין להניח, כי כלי זה יוכל למלא תפקיד של טנק; הוא מיועד בעיקר להגנה נגד טנקים. תפקיד נוסף שלו יהיה מתן סיוע־אש ליחידות חי"ר וחרמ"ש, במשימות־הקרב השונות.

נתוניו הטכניים של משחית־הטנקים "K"

(„זאורר 4KH4FA" עם צריח FL-12)

משקל קרבי	16.8 טונות
מהירות מקסימלית	63 קמ"ש
צוות	3 אנשים
דלק במיכלים	280 ליטר
אורך	5.57 מ'
רוחב	2.50 מ'
גובה	1.975 מ'
סוג המנוע	„זאורר" דיזל 6 צילינדר
רוחב הזחל	0.37 מ'
סוג הקפיצים	מוט פיתול
יחס הספק/משקל	17.8 כ"ס/טונה
לחץ קרקע	0.75 ק"ג/ס"מ^2
מרווח גחון	0.38 מ'
מעבר תעלה	ברוחב 2 מ'
טיפוס מכשול	בגובה 0.7 מ'
צליחת מים	עד עומק 1.00 מ'
חימוש:	
תותח	105 מ"מ, "CN-105-57"
מקלע	1 — 7.62 מ"מ
מדוכות־עשן	4

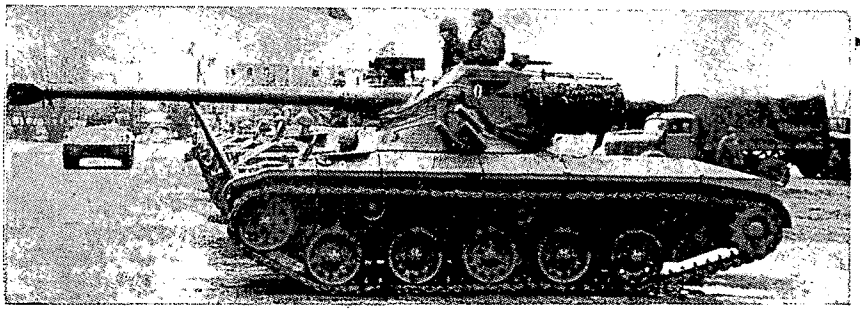

משחית טנקים אוסטרי (ניתן להבחין במד־טווח „לייזר", המותקן על שרוול התותח)

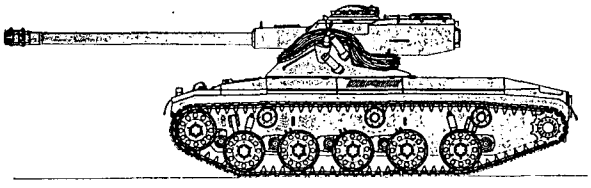

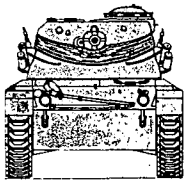

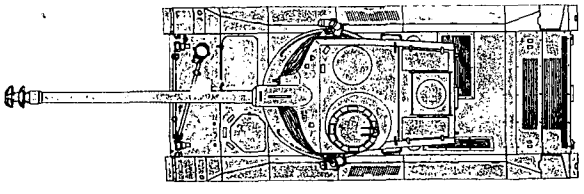

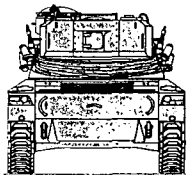

* למרכב הוסיפו גלגל תמך נוסף. הספקו של המנוע הועלה ל־300 כ"ס, והוא הועבר לחלקו האחורי של המרכב, שלא כבנגמ"ש המקורי.

ידיעות+חדושים+ידיעות+חדושים+ידיעות+חדושים+

חדושים+ידיעות+חדושים+ידיעות+
ות שריון+ידיעות שריון+ידיעות
רושים+ידיעות+חדושים+ידיעות+ח

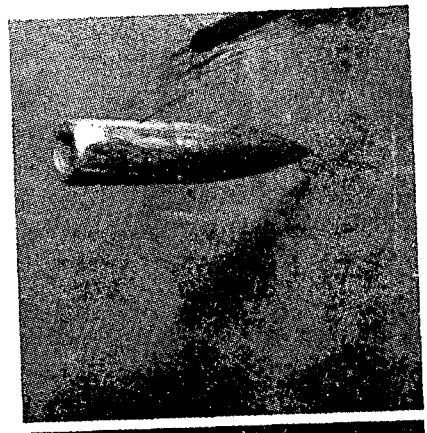

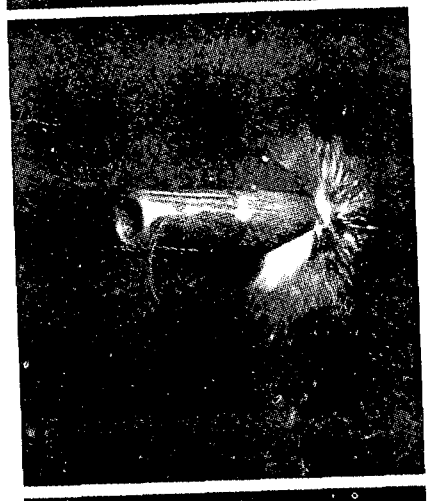

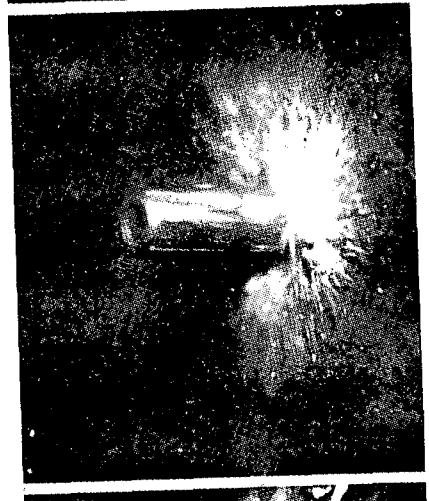

מחידושי טכניקת השריון: לוח־שריון מחומר אל־מתכתי

בארה"ב פותח לוח־שריון חדיש, העשוי מחומרים אל־מתכתיים, שמשקלו מגיע לשליש בלבד ממשקל הפלדה. הלוח מורכב משכבות סיבי־זכוכית ושכבות קרביד־בורון, אחד החומרים הקשים ביותר שבנמצא. רק היהלום קשה מחומר זה, ואכן משמשים כלים בעלי להבי־חיתוך עשויי יהלום לגזירת הלוח ועיבודו.

לוח־שריון זה יעצור כל קליע חודר־שריון עד קליבר של 0.5 אינץ' מכל סוגי הנשק. (עד כה היתה הגנת־השריון המקסימלית כנגד קליע בן 0.3 אינץ' בלבד). חוזקו הפנימי של הלוח החדש מאפשר שימוש בו כחלק־מבנה עצמאי, בלא חיזוקים נוספים. עתה מיוצרים חלקי־שריון מחומר זה למסוקים קרביים, המספקים לטייס ולמכללים רגישים אחרים הגנה מקסימלית מאש נשק־קל מן הקרקע. סביר להניח, כי הלוח החדש ימצא שימוש בציוד צבאי נוסף, שכן משקלו הקל מקנה לו עדיפות על לוחות־מגן מפלדה.

בגרמניה פותח לוח דומה, אך זה עשוי להגן על רכב־קרב שעל הקרקע בלבד. אף לוח זה מורכב משכבות סיבי־זכוכית, וביניהן חומר קשה, שמרכיבו העיקרי הוא אוקסיד האלומיניום. ניסויים הוכיחו, כי חומר זה עומד היטב בפגיעות של פגזי מטען־חלול ופגזים נפיצים מעיכים. תופעה זו מוסברת כך: סילון הגז והמתכת הנוצר לאחר פיצוץ מטען חלול והיכול לחדור לוח פלדה שעוביו עד מחצית המטר, נעצר בלוח השריון הפלסטי על־ידי גל־הלם. גל־הלם זה מפורר את החומר הקשה שבין שכבות סיבי הזכוכית, והפירורים הנוצרים מפצלים את סילון־הגז של המטען החלול ומחלישים אותו. באורח דומה עומד הלוח גם כנגד פגיעה של פגז נפיץ־מעיך. פגז כזה גורם להתפצלות של לוחות־הפלדה בתוך הרכב, ועלול לגרום על־ידי כך להריגת הצוות ולהתפוצצות התחמושת. בלוח החדיש נהרסת אמנם השכבה החיצונית, אך על־ידי כך נחלש כוח הפיצוץ עד כדי כך, שאין ביכולתו לגרום לנזקים בתוך הרכב.

תמונות במצלמה מהירה ממחישות את המתרחש ברגע פגיעת קליע בלוח שריון קרמי. ברגע הפגיעה נוצר ענן חלקיקי מתכת ההולך וגדל עם הצטרפות חלקיקי שריון קרמי. 15 מיקרו־שניות לאחר המכה חודר הכל לקדמותו. השריון לא נחדר.

ניסוי ברכב־קרב משוריין חדש

בשדה־הניסוי האמריקני באברדין נערך ניסוי בנגמ"ש משופר, שהוא פיתוח של הנגמ"ש התקני "M-113". סימנו של נגמ"ש זה "XM-765", והוא נבדל מן הדגם היסודי בהיותו מצוייד בתותח אוטומטי רב־תכליתי בן 20 מ"מ ובאשנבי־ירי לחיילי החרמ"ש, המאפשרים ירי מתוכו הן בתנועה והן בעמידה. חידוש נוסף הוא תוספת בהגנת השריון, במשקל כולל של כ־900 ק"ג, בחזית ובצדי הרכב.

עד כה עבר הנגמ"ש החדש ניסויי נסיעה לאורך יותר מ־6,500 ק"מ, בשטחים קשי־עבירות, בדרכי־עפר ובכבישים. משקל השריון הנוסף לא הפחית מניידותו של הנגמ"ש, מכושר נסיעתו וכושר השחיה שלו. תותחו החדש מגדיל את טווח־האש היעיל שלו ואת כושרו לחדירת שריון.

כנגמ"שים דומים שפותחו במדינות אחרות, תוכנן ה"XM-765" כרכב־קרב משוריין ולא כנושא־גייסות בלבד. הניסיון הקרבי בויאטנאם אישר את הצורך, שהוכח עוד קודם לכן, בכלי־רכב מעין זה.

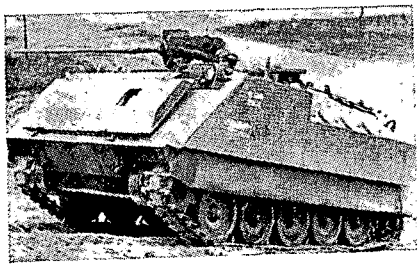

נגמ"ש XM-765 (שים לב לאשנבי הירי בצד התובה)

נגמ"ש XM-765 בניסוי אמפיבי